

แก้ว กาแก้ว 2550: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลีลาภาษา ในการ์ตูนเรื่องหนูหิ่นอินเดอะซิตี
ของคุณผดุง ไกรศรี ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย
ภาควิชาภาษาไทย ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย, ศศ.ม.
145 หน้า

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลีลาภาษา ในการ์ตูนเรื่องหนูหิ่นอินเดอะซิตี ของคุณผดุง ไกรศรี ใน
ด้านการใช้คำ สำนวนโวหาร น้ำเสียง เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ภาพแสดงเหตุการณ์ โดยเสนอ
ผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาลีลาภาษา ในการ์ตูนเรื่องหนูหิ่นอินเดอะซิตี ของคุณผดุง ไกรศรี
โดยเลือกเฉพาะฉบับที่เป็นพ็อกเก็ตบุ๊ก 4 เล่ม ช่วงปี พ.ศ. 2547-2548

ผลการศึกษาลีลาภาษา ในการ์ตูนเรื่องหนูหิ่นอินเดอะซิตี ของคุณผดุง ไกรศรี พบว่ามี
ลักษณะเด่นคือ การใช้คำได้เหมาะสมแก่เนื้อเรื่องและตัวละคร โดยใช้คำที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน
ของสามัญชนทั่วไป เช่น การใช้ภาษาปาก, การใช้คำแสดงภาพ, การใช้คำแสดงอาการ, การใช้คำ
ภาษาต่างประเทศ, คำซ้อน, การใช้คำภาษาถิ่น, การใช้คำเลียนเสียงคำพูด, การใช้คำเรียก-คำร้อง,
การใช้คำเสริม, การใช้คำซ้ำ, การใช้คำตัด-คำย่อ ด้านการใช้สำนวนโวหาร พบว่าผู้แต่งนิยมใช้โวหาร
ภาพพจน์ซึ่งมี 5 ลักษณะ ดังนี้ 1) การใช้โวหารอุปการณ์, การใช้นิทานเปรียบเทียบ, การกล่าวเพื่อความ
2) การใช้โวหารหรือภาพพจน์ที่ถือความแตกต่างกันเป็นเกณฑ์ประกอบด้วยการใช้ปฏิพากย์, การใช้
บันไดความ 3) การใช้โวหารหรือภาพพจน์ที่ถือลักษณะสัมพันธ์กันเป็นเกณฑ์ ประกอบด้วยการใช้
อติพจน์, การใช้สัญลักษณ์ 5) การใช้โวหารหรือภาพพจน์ที่ถือการกล่าวความเทียบเคียงโดยเข้าใจ
เอาเองเป็นเกณฑ์ ประกอบด้วย การใช้ปฏิพจน์ ด้านการใช้สำนวนโวหารพบว่าผู้แต่งนิยมใช้น้ำเสียงใน
ลักษณะต่าง ๆ คือ การใช้น้ำเสียงเสียดสี, เยาะหยัน, ประชดประชัน, รื่นเริง เครื่องเคียด เอ็นดูรักใคร่
และเศร้าเสียใจ ส่วนด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่หลากหลาย
และมีลักษณะโดดเด่นที่น่าสนใจ

